

บทคัดย่อ

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน 2 เรื่องเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

ผู้วิจัย นายวุฒิชัย อริยะชัยประดิษฐ์

ปี 2559

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน 2 เรื่องเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ซึ่งเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi - experimental research) โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน 2 เรื่องเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ที่มีประสิทธิภาพ จำนวน 4 ชุดบทเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การกำหนดตัวแปร เกี่ยวข้องในการวิจัย จากการศึกษาจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การสร้างและพัฒนาเครื่องมือวิจัย 3) การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล ประชากรที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา จังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 110 คน 3 ห้องเรียนการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) จำนวน 4 บทเรียน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

ความเที่ยงตรงโดยการใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ความเหมาะสม ความถูกต้องชัดเจน ค่าความยากง่าย (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ตามแนวคิด ของวิลเลียมส์และเอสพิส ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เรื่องเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ 75/75 พบว่ามีประสิทธิภาพ 79.17/81.33

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน 2 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการใช้โครงงานคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	นางสาวสุพัตรา สุขไชย
ปีการศึกษา	2559

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ 3) เพื่อศึกษาความสามารถในการทำโครงงานคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา หลังการใช้ชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ และ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ที่มีต่อชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์

วิธีดำเนินการศึกษาแบ่งเป็น 2 ชั้น คือ ชั้นการพัฒนาและ หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ และชั้นการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 194 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือซึ่งประกอบด้วย ชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ แบบประเมินความสามารถในการทำโครงงานคอมพิวเตอร์ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ จากสูตร $E1 / E2$ และสถิติทดสอบที t-test (t-test dependent) ผลการศึกษา พบว่า

1. ค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ มีค่าเท่ากับ 86.67/88.88 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ ปรากฏว่าชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ที่สร้างขึ้นในชั้นการศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยการใช้ชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความสามารถในการทำโครงงานคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา นักเรียนส่วนใหญ่ มีความสามารถในการทำโครงงานในระดับดี
4. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ที่มีต่อชุดกิจกรรมโครงงานคอมพิวเตอร์ ส่วนอยู่ในระดับมาก

บทคัดย่อ

เรื่อง ผลการใช้สื่อDLIT บทเรียนออนไลน์ (WEB 3.0) ในการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน 2 เรื่อง การออกแบบเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1
ผู้วิจัย นางสาวปวีณา หรั่งมา
ปี 2559

การวิจัยเพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้การใช้สื่อDLIT (WEB 3.0) ในการเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศในชีวิตประจำวัน 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง จำนวน 45 คน เพื่อหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง และความพึงพอใจของผู้เรียน โดยผ่านการตรวจสอบและแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยี เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วยเว็บไซต์ประกอบการเรียนการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

ผลการวิจัยปรากฏว่า สื่อDLIT บทเรียนออนไลน์ เรื่อง การออกแบบเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยสื่อDLIT บทเรียนออนไลน์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ทดสอบความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ค่าที (t-test) พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมากที่สุด

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : ผลการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) วิชา เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ๓
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา
ชื่อผู้วิจัย : นางสาวสุภาภรณ์ เฟื่องพุด
ปีที่ทำการวิจัย : ๒๕๕๘

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชา เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ๓ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เพื่อหาคุณภาพบทเรียนออนไลน์โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านการผลิตสื่อ และการนำเสนอ และเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนจากหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และประเมินความพึงพอใจต่อการใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิชา เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ๓ แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ แบบทดสอบหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ห้อง ๑ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา จำนวน ๕๐ คน ผลการวิจัยคุณภาพด้านเนื้อหาของบทเรียนของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D และการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

ผลการวิจัยปรากฏว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) วิชา เทคโนโลยีในชีวิตประจำวัน ๓ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ทดสอบความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ค่าที (t-test) พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมากที่สุด

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : การสร้างเว็บบล็อกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา
ชื่อผู้วิจัย : นางสาวภัชนิภา พุนดังหวัง
ปีที่ทำการวิจัย : ๒๕๕๙

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์การสร้างเว็บบล็อกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เพื่อหาคุณภาพบทเรียนออนไลน์โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านการผลิตสื่อ และการนำเสนอ และเพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนจากเว็บบล็อกและประเมินความพึงพอใจต่อการใช้เว็บบล็อก เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วยเว็บบล็อกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร แบบประเมินคุณภาพของบทเรียนสำหรับผู้เชี่ยวชาญแบบทดสอบหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้เว็บบล็อกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยใช้กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ห้อง ๓ โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา จำนวน ๓๒ คน ผลการวิจัยคุณภาพด้านเนื้อหาของบทเรียนของเว็บบล็อกมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D และการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

ผลการวิจัยปรากฏว่า การสร้างเว็บบล็อกเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในรายวิชา เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยเว็บบล็อก มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ทดสอบความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ค่าที (t-test) พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเว็บบล็อกอยู่ในระดับมากที่สุด

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : การพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการพัฒนาเว็บไซต์ด้วยโปรแกรมประยุกต์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวจันทิภา บุบผา

ปีการศึกษา : 2559

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตรวจสอบประสิทธิภาพบทเรียน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบทเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนทางอินเทอร์เน็ต ที่มีต่อบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา จำนวน 39 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แบบทดสอบวัดความสามารถในการสร้างเว็บเพจด้วย Dreamweaver ก่อนและหลังเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นและความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ t-test แบบจับคู่ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการพัฒนาเว็บไซต์ด้วยโปรแกรมประยุกต์ก่อนและหลังเรียนจากบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และตอบแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อบทเรียน ใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าร้อยละ เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) วิเคราะห์ระดับความคิดเห็น และความพึงพอใจที่มีต่อบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต วิชาการพัฒนาเว็บไซต์ด้วยโปรแกรมประยุกต์

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ผลการพัฒนาบทเรียนวิชาการพัฒนาเว็บไซต์ด้วยโปรแกรมประยุกต์ ได้แบ่งเนื้อหาความรู้ ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นในการสร้างเว็บไซต์ หลักการสร้างเว็บไซต์ การปรับแต่งข้อความบนเว็บเพจ ตกแต่งเว็บเพจด้วยกราฟิก การสร้างตารางบนเว็บเพจ การเชื่อมโยง การออกแบบเลย์เอาท์ เฟรม เลเยอร์ แฟลช การจดทะเบียนเว็บไซต์ การหาเว็บโฮสติ้ง และการอัปโหลดไฟล์ แต่ละเนื้อหาความรู้ ใช้หลักการเรียนแบบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน บทเรียนออกแบบไว้ให้มีความเหมาะสมสำหรับการศึกษาดด้วยตนเอง มีความง่าย สะดวกในการใช้ และเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ทุกที่ทุกเวลา มีการพัฒนากิจกรรมให้ผู้เรียนลงทะเบียนเรียนทางเว็บ มีการส่งอีเมลถามคำถามถึงผู้สอน และระหว่างผู้เรียนสามารถส่งคำถามไว้บนเว็บบอร์ด (Web board) เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนคนอื่นช่วยกันตอบคำถามเกี่ยวกับการสร้างเว็บเพจ ในบางหัวข้อเรื่องที่มีปัญหา เป็นการให้ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นระหว่างกันซึ่งเป็นการเรียนแบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง

2. ประสิทธิภาพของบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตฯ มีค่าเท่ากับ 77.49/76.87 สูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโดยใช้บทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4. ผู้เรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ผู้เรียนทางอินเทอร์เน็ตมีความพึงพอใจมากต่อบทเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

บทคัดย่อ

เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การเลือกซื้ออาหาร

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย นางสาวชีวรัตน์ กอบเจริญธรรม

ปี 2559

การวิจัยเพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การเลือกซื้ออาหาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา แขวงสะพานสอง เขตวังทองหลาง จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง และความพึงพอใจของผู้เรียน โดยผ่านการตรวจสอบและแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยีมีขั้นตอนของการพัฒนา 3 ครั้ง ครั้งแรกเป็นการทดสอบเบื้องต้น 3 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ครั้งที่ 2 จำนวน 9 คน เพื่อหาแนวโน้มของประสิทธิภาพของบทเรียนและครั้งที่ 3 จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) และการทดสอบค่าที (t-test Dependent) ผลการวิจัยปรากฏว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง การเลือกซื้ออาหาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ทดสอบความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ค่าที (t-test) พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมากที่สุด

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ฉลาดใช้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

เรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์เรื่องฉลาดใช้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย นางสาวปราณี สุญาณวนิชกุล

ปี 2559

การวิจัยเพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ด้วย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ฉลาดใช้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง เรื่องฉลาดใช้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 25598 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง จำนวน 20คน เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง และความพึงพอใจของผู้เรียน โดยผ่านการตรวจสอบและแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านเทคโนโลยี มีขั้นตอนของการพัฒนา 3 ครั้ง ครั้งแรกเป็นการทดสอบเบื้องต้น 3 คนเพื่อหาข้อบกพร่องของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ครั้งที่ 2 จำนวน 3 คน เพื่อหาแนวโน้มของประสิทธิภาพของบทเรียน และครั้งที่ 3 จำนวน 14 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) หาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) และการทดสอบค่าที (t-test Dependent) ผลการวิจัยปรากฏว่า หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง งานและพลังงาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 85.52/83.50 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ทดสอบความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ค่าที (t-test) พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และเมื่อวิเคราะห์คุณภาพการสอนของครู พบว่าค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ร้อยละ 5.67ซึ่งถือว่าคุณภาพการสอนอยู่ในระดับดี และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสืออิเล็กทรอนิกส์อยู่ในระดับมากที่สุด

ชื่อเรื่อง การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น ประเภทเดโคพาจ (Decoupage) รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย นางประภาณี เจยไสย
สถานศึกษา โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น ประเภทเดโคพาจ (Decoupage) รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ (1) เพื่อพัฒนาชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น ประเภทเดโคพาจ (Decoupage) รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น ประเภทเดโคพาจ (Decoupage) รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (3) เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น ประเภทเดโคพาจ (Decoupage) รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 (4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนรู้จากชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น ประเภทเดโคพาจ (Decoupage) รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชาที่เรียนรายวิชา ง22101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 40 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติและ t-test แบบ Dependent

สรุปผล

การพัฒนาชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น ประเภทเดโคพาจ (Decoupage) รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สรุปผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น ประเภทเดโคพาจ (Decoupage) รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 86.61 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

หลังเรียนคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 86.00 ดังนั้น ชุดการสอนและการประเมินชุดการสอน ระหว่างเรียนในแต่ละชุด มีประสิทธิภาพ 86.61/86.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนด้วยรายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ เมื่อนักเรียนได้รับการเรียนรู้จากรายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับสมมติฐาน

3. ดัชนีประสิทธิผลของชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น ประเภทเดโคพาจ (Decoupage) รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.74 หมายความว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 74

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอน เรื่อง งานประดิษฐ์จากวัสดุท้องถิ่น ประเภทเดโคพาจ (Decoupage) รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.57 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียน มีระดับความพึงพอใจในด้านเนื้อหาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ มีความทันสมัย น่าสนใจ เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และเหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ค่าเฉลี่ย 4.67, 4.62 และ 4.61 ตามลำดับ ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีลำดับขั้นตอนเหมาะสม และนักเรียนร่วมกิจกรรมด้วยความสุข สนุกสนาน ค่าเฉลี่ย 4.62, 4.60 และ 4.58 ตามลำดับ ด้านชุดการสอนโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ น่าสนใจ สวยงาม จัดองค์ประกอบในการนำเสนอข้อมูลได้เหมาะสมและรูปแบบเหมาะสมกับเนื้อหาที่เรียน ค่าเฉลี่ย 4.64, 4.63 และ 4.62 ตามลำดับ และด้านการวัดผลประเมินผลโดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ รูปแบบของแบบทดสอบเหมาะสมกับวัยของนักเรียน แบบทดสอบเหมาะสมกับเวลา และเครื่องมือวัดผลประเมินผลชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ค่าเฉลี่ย 4.53, 4.52 และ 4.51 ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี งานเกษตร เรื่อง การปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ปีการศึกษา 2559 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน

ผู้วิจัย นางอินทร์วิภา เจริญราษฎร์

สถานศึกษา โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี งานเกษตร เรื่อง การปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ปีการศึกษา 2559 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี งานเกษตร เรื่อง การปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ปีการศึกษา 2559 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี งานเกษตร เรื่อง การปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ปีการศึกษา 2559 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนรายวิชา ง22101 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 40 คน โดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ที่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.85 (2) แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี งานเกษตร เรื่อง การปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ รายวิชา ง22101 การงานและพื้นฐานอาชีพ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา ปีการศึกษา 2559 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน หลังเรียน สูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้อุปกรณ์ การเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี งานเกษตร เรื่อง การปลูกพืชผักสวนครัวปลอดสารพิษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) = 4.25 และมี

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.18 เมื่อพิจารณาแบบรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 5 ข้อ และที่เหลือ 15 ข้อ อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน จะเห็นว่า ด้านที่มีความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนอยู่ระดับ มากที่สุด ได้แก่ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน และเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ นักเรียนที่ได้เลือกเรียนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามที่ตนเองสนใจ อย่างแท้จริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวาง หลากหลาย เป็นขั้นเป็นตอน รู้คิด รู้ปฏิบัติ และสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะอย่างสร้างสรรค์ มีความสุข สนุกกับการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และมีความภาคภูมิใจในความสำเร็จ สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นกระบวนการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทำให้นักเรียนได้กระบวนการคิด เป็นขั้นตอน เป็นระบบ ที่เรียกว่า วิธีการทางวิทยาศาสตร์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ได้ร่วมคิด ร่วมวางแผน และร่วมปฏิบัติ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน เกิดทักษะกระบวนการทำงานมีความริเริ่มอย่างสร้างสรรค์ รู้จักใช้การสร้างความรู้หรือสิ่งประดิษฐ์ด้วยตนเอง ตามแนวทฤษฎีการสร้างความรู้ ทำให้มีความภาคภูมิใจและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

บทคัดย่อ

เรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาโครงการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการฝึกปฏิบัติ
ผู้วิจัย นางสาวสมภาพร นาคแดง
ปี 2559

การทำวิจัยการพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาโครงการ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการฝึกปฏิบัติ ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ บดินทรเดชา แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง จำนวน 50 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างและความพึงพอใจของผู้เรียนเครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการสอน เอกสารประกอบการเรียน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บันทึกหลักการสอน แบบสรุปลย่อ ใบงาน

ผลการวิจัยปรากฏว่าการพัฒนาทักษะการเรียนรู้วิชาโครงการสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการฝึกปฏิบัติ ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้วิชาโครงการมากขึ้น และสามารถปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี เพราะนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง และได้เห็นถึงความสำคัญของการทำงาน ความพร้อมของเครื่องมือต่างๆ การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการทำงาน ความพร้อมของอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน การที่นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง ช่วยให้นักเรียน เรียนได้อย่างมีความสุข และชอบวิชาการงานอาชีพและสามารถนำวิชาโครงการที่เรียนมา ไปใช้กับชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี